

3583

V 3582

DECIZIUNEA
CURȚEI DE APEL DIN BUCUREȘCI
IN PROCESUL DINTRE
MOȘTENITORII ION OTETELEȘANU

ȘI

ION KALINDERU

de

Ion Kalinderu

BUCUREȘCI

TIPOGRAFIA [REDACTED], F. GÖBL FII
12, PĂȘAGIUL ROMÂN, 12.
1891.

14

272846

Inv. 3583.

DECIZIUNEA

CURȚEI DE APEL DIN BUCUREȘCI

IN PROCESUL DINTRE

MOȘTENITORII ION OTETELEȘANU

ȘI

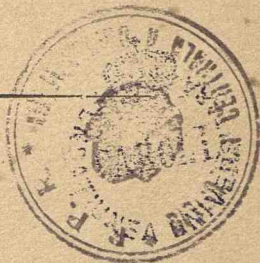
ION KALINDERU

de

Ion Kalinderu

5658
8395

347.672.22 (04)

BUCUREȘCI

TIPOGRAFIA CURȚII REGALE, F. GÖBL FII

12, PASAGIUL ROMÂN, 12.

1891.

BIBLIOTECA CENTRALA UNIVERSITARA
BUCURESTI
COTA 3583

Re 26/04

CONTROL 195

1961

↓

B.C.U. Bucuresti

C5658

Interesul științific, pe care cauza noastră l'a provocat printre oamenii de drept din țară și din străinătate, ast-fel precum dovedește, pe lângă diferite articole de ziare juridice, o prea recentă și remarcabilă publicațiune a d-lui Emile Audouin (Paris) asupra legaturilor de felul speței noastre, în care analizază și își însușește în totul argumentele invocate în sprijinul cauzei noastre; numeroasele încurajări ce le am primit de a stărui în neplăcuta sarcină ce am luat'o de a lupta în contra moștenitorilor legitimi ai răposatului Ion Ote-teșanu; lipsa de orî-ce folos personal —pre-cum și de altminteri nestrămutata noastră hotărîre de a nu primi vre-unul, orî care ar fi— într'o afacere în care ne am impus legea de a nu asculta de cât onórea, respectul liber-tăței testamentare și voința neînduioasă a unui generos răposat în favórea instrucțiunei fetelor române sărmâne; tóte aceste ne impun datoria de a publica sentința Curței de Apel

din București, secția 2-a, din 26 Noembre 1890, pentru ca jurisconsultii noștri, precum și toți acei care se interesază de clasa în favoarea căreia trebuie să se întrebuițeze legatul, se cunoscă și se aprecieze deciziunea și motivele sus ȳisei Curții.

Ion Kalinderu

București 5 Martie 1891.

DECIZIUNEA
CURȚEI DE APPEL DIN BUCUREȘTI
IN PROCESUL DINTRE
MOSTENITORII ION OTETELEȘANU
ȘI
ION KALINDERU

D-lor Al. Oteteleșanu, Ion Oteteleșanu, Elena Grădișteanu, Ana Caragea, Ion Polizu, Smaranda Faca personal și ca tutrice a minorei Ana Polizu, Al. Polizu, Paulina Ștefănescu, Elena Beitler, Elena Economu, Maria Oteteleșanu ca tutrice legală, Maria Istrati, Sublocotenent Gr. C. Oteteleșanu, Zoe Fratoșteanu, N. Cămărășescu Oteteleșanu, Dr. Culcer, Locotenent C. Culcer, Eugenie Culcer, Gr. Culcer și Elena Ștefănescu Savigni, prin petiția de la 24 Iunie 1889, înregis. la No. 4551, a făcut apel în contra sentinței Trib. Ilfov Secția I cu No. ²⁹⁷/₈₉ dată între d-lor și d-l Ion L. Kalinderu.

În consecință s'a citat părțile pentru 4 Noembrie, când s'a prezentat dintre apelanții d-l B. Brătianu din partea d-lor Elena Economu, Maria Oteteleșanu, Maria Istrate, sub-locotenentul Gr. C. Oteteleșanu, Zoe Fratoștițeanu și N. Cămărășescu Oteteleșanu, d-l B. Misir din partea d-nei Elena Ștefănescu Savigni și d-l Gr. Samboteanu în persoană, asistat de d-l avocat G. Danielopolu, precum și intimatul I. L. Kalinderu iarăși în persoană ;

Părțile presinte declară că mai sunt tot la această secție încă două apeluri sorocite, unul la 14 și altul la 30 Noembrie, cerând amânarea, spre a se judeca toate odată ;

Curtea, conform acestei cereri prin încheierea, No. 4808, a amânat procesul la 30 Noembrie și după două simple amânări făcute după cererea părților, la 26 Aprilie 1890, ziua fixată pentru înfățișare, s'a prezentat din partea apelanților: Al. Oteteleșanu, Ion Oteteleșanu, Elena Grădișteanu, Ana Caragea și Ion Polisu, d-l avocat P. Grădișteanu ; din partea d-nei Smaranda Faca personal și ca tutrice a minorei Ana Polizu, Al. Polizu și Ion Polizu, d-l avocat C. G. Disescu ; din partea d-nei Paulina Ștefănescu și Elena Beitler d.M. Cornea ; din partea d-rului Culcer

locotenent C. Culcer, Eugenie Culcer și Gr. Culcer d-l avocat D. Ionescu ; toți cu procuri aflate în dosarul Tribunalului ; din partea d-nei Elena Ștefănescu Savigni soțul d-séle N. Ștefănescu Savigni, autorisat cu procura legalisată de Primăria comunei Crevedia la No. ³⁵⁵/₈₆ ; din partea d-lor Elena Economu, Maria Oteteleşanu ca tutrice legală, Maria Istrati, sub-locotenentul Gr. C. Oteteleşanu, Zoe Fra-toștițeanu și N. Cămărășescu Oteteleşanu d. avocat B. Brătianu, autorisat cu șase procuri presintate Curței și care sunt trecute în sentința Tribunalului, d. Gr. Samboteanu în persónă și d. Gr. Argintoianu asemenea în persónă și ca procurator al d-nei Smaranda N. Măldărescu și Sofia P. Măinescu, fiind asistat de d. avocat G. Danielopol, iar intimatul I. L. Kalinderu asemenea în persónă, asistat de d-nii avocați I. N. Lahovary, Eugenie Stătescu, M. Ferikidy, N. Fleva și N. Basilescu.

D. Lahovary propuse ca în procura ce exhibă d. Brătianu din partea d-nei Istrati de și se vede semnătura soțului, însă în legalizarea făcută de comisar, nu se vorbește și nu se atestă de cât semnătura d-nei Istrati, d-sa necunoscând semnătura d-lui Istrati, crede că

procedura nu este îndeplinită ne fiind citat d. Istrati.

D. Brătianu și d. Ionescu susținut că procura nu este un act solemn și ea poate fi făcută și sub semnătura privată, destul numai să fie recunoscută, și această procură prin faptul că a prezentat-o la tribunal și a discutat în virtutea ei, este recunoscută ; afară de această din conținutul legalisării rezultă că comisarul a atestat ambele semnături ;

D. procuror Dobriceanu în concluziile d-sale conchise că procura de și nu este legalisată în condițiile legii de autentificare, dar prin faptul că s'a prezentat la Tribunal și intimatul a primit-o de bună și a discutat în virtutea ei, crede că nu se mai poate invoca azi nici o nulitate.

Curtea

Asupra incidentului ridicat de avocații intimatului, prin care tind a se declara procedura necompletă, pentru motiv că procura dată d-lui Brătianu de către d-na Maria Istrati, cu consimțământul soțului său, este legalisată numai semnătura femeii, ast-fel că semnătura soțului nefiind atestată și d-sa necunoscând-o,

procedura este neîndeplinită pe cât timp nu este citat pentru azi.

Având în vedere că din întregul conținut al legalisărei, făcută pe Comisarul culorei de Albastru, pe procura semnată de Maria Istrati și soțul său d. Istrati, rezultă pentru Curte că această legalizare, atestă ambele semnături ;

Că prin urmare dar, în virtutea acestei procuri, d. Brătianu, are calitate ca procurator să represinte pe d. Istrati.

Pentru aceste motive,

Respinge incidentu ridicat de advocații d-lui Ion Kalinderu.

În urma acestora toate părțile a cerut a se conexa toate trele apeluri ce sunt sorocite pentru azi, spre a se judeca de odată.

Curtea conform acestei cereri conexază toate trele apeluri.

D. Ferichidy propuse că procura d-nei Fratoștițeanu este cu nume în alb, prin urmare d. Brătianu nu avea procură să facă apel.

D. Brătianu declară că această procură o poate complecta azi și chiar în ședință a pus numele d-sale.

D. Ferichidy ceru a se constata în procesul verbal al ședinței, că procura d-nei Fratoștițeanu s'a complectat azi ; apoi adaogă că d.

Brătianu nu numai procură n'a avut, dar chiar intervenția făcută la Tribunal, nu este semnată nici de d-sa nici de clienții săi ; pe lângă această acțiunea s'a făcut și de către două tutóre, fără să fie autorizate de consiliul de familie, conchise că dacă d. Brătianu nu cere amânarea, pentru a-și regula pozițiunea, va chema d-sa pe d-na Fratoștițeanu, ca să arate dacă acea procură în alb a fost dată d-lui Brătianu.

D. Brătianu exhibă o copie după jurnalul Trib. Doljiu Secția II din 3 Martie 1889 prin care omologă avisul consiliului de familie, prin care autorisă pe d-na Maria Oteteleşanu, a intenta acțiune în numele minorilor săi copii ; In privința celor alte puncte, după pledoariile orale ale părților și conclusiile d-lui procuror care a fost pentru amânare.

Curtea deliberând și împărțindu-se opiniunile, prin încheerea No. 916 a amânat procesul la 22 Maiu spre a se judeca de cinci judecători ; la care zi după cererea părților s'a amânat procesul la 20 Iunie : La această zi s'a presintat părțile în regulă de la precedentă înfățișare.

D-nii Ferichidy și Fleva, advocații intima-tului, propuse că la precedentă înfățișare s'a

făcut divergință de opinii, prin urmare crede că Curtea trebuie să fie compusă din cinci judecători ;

D. B. Brătianu din partea unora din apelanți susținu că chestiunea asupra căreia s'a făcut divergință, astă-zî nu mai există, fiind-că astă-zî are procuri care ratifică atât cererea de intervenție cât și apelul, prin urmare dar nu mai trebuie a se complecta Curtea cu cinci judecători.

D. Procuror Dobriceanu în conclusiile d-sale conchise că Curtea trebuie să fie constituită cu cinci judecători.

În urma acestora Curtea prin încheerea No. 1508 a dispus că Curtea trebuie a se constitui cu cinci judecători și fiind-că azi nu se pôte complecta cu cinci din cauză că d-nii Judecători lipsesc pe la Curțile cu Jurați, a amânat procesul la întâiū Octombre când s'a presintat tôte părțile și după ce s'a complectat Curtea cu d-nii consilierii I. Burada și Corneliu Rîmniceanu, părțile înainte de orî-ce desbateri declară că a convenit între dênsele și ceru amânarea pentru ziua de 7 Noembre.

Curtea, conform acestei cereri prin încheerea No. 1933, a amânat procesul la 7 Noembrie ; La acéstă di s'a presintat tôte părțile în

regulă și în modul prevădută în încheerea de la 26 Aprilie 1890, însă din partea d-nei Elena Ștefănescu Savigni, azi decedată, s'a prezentat din partea moștenitorilor săi : C. Ștefănescu Savigni și Maria Darvari d-nul adv. B. Misir, autorizat cu procura legalizată de Comisariatul Secției a 19, la No. 113 anul 1890, care s'a depus la dosar.

După complectarea Curței cu d-nul Gr. Burcă, Consilier de la Secția III, tras la sorți de d-nu Prim-Președinte.

D. Consilier T. T. Djuvara, mai înainte de orice, a propus în scris recusarea d-séle de a judeca acest proces, pentru motiv că, este creditor cu o sumă de bani, al moștenirii defunctului I. Oteteleșanu, cas prevădută de art. 276, din procedura civilă.

În urma acestora după ce s'a ascultat d-nul consilier Djuvara, retrăgându-se Curtea în camera de Consiliu și deliberând.

Având în vedere că cazul de recusare este anume prevădută de aliniatul I, de sub art. 277 din procedura civilă și că așa fiind, recusarea este fundată.

Curtea în majoritate prin încheerea No. 3219, a admis recusarea propusă de d-nul judecător T. T. Djuvara.

D. Consilier A. Eustațiu a rămas de părere a nu se admite recusarea propusă de d. judecător T. T. Djuvara, fiind-că d. Djuvara nu este creditor al nici uneia din părțile care se judecă, ci al defunctului Ion Oteteleşanu, despre a căruia succesiune este a se decide cui aparține, prin urmare acéastă recusare nu intră în previsionsile art. 276, aliniatul I, din procedura civilă.

În urma admiterei recusărei d-nul judecător Djuvara retrăgându-se din ședință, s'a complectat apoi Curtea cu d-nul G. N. Bagdat, judecător de la Secția I, tras la sorți de d-nu Prim-Președinte.

S'a examinat toate trele apeluri și s'a văduț făcute în termen.

D. C. Disescu, unul din procuratori apelanților, având cuvântul declară că spre a se înlătura ori-ce discuție, presintă avisul consiliului de familie al minórei Ana Polizu, fiica d-nei Smaranda Faca, prin care aprobă acțiunea deschisă la Tribunal și autorisă pe d-na Faca ca să continue acest proces și înaintea Curței de apel, Secția II din București; avis omologat și de Trib. Ilfov Secția I, prin încheierea cu No. 2934 din 18 Maiu 1890.

D. Ferichidy din partea d-lui Kalinderu

declară că față cu autorisația consiliului de familie, nu mai susține incidentul.

D. Brătianu având cuvântul prezintă noi procuri din partea clienților săi prin care recunoște că d-sa a fost și este avocatul lor, procuri care s'a depus la dosar.

D. Ferichidy, în numele d-lui Kalinderu, declară că în fața acestor acte, renunță la toate incidentele propuse de d-sa.

D. Procuror Milian zise că pe cât nu mai este nici un incident, nu are nici uă concluzie de luat.

În urma acestora Curtea prin încheerea No. 3220, a luat act de declarația d-lui M. Ferichidy, avocatul d-lui I. L. Kalinderu, că renunță la toate incidentele ridicate relativ la autorisațiunea d-nei Faca de a sta în judecată, cât și la regularitatea intervențiunei și a apelului făcut de B. Brătianu ca avocat al d-nei Fratoștițeanu.

În urma resolvărei incidentului asupra căruia se formase divergință de opinie, d-nii judecătorii Bagdat și Burcă care a complectat Curtea pentru judecarea incidentului, retrăgându-se din ședință, Curtea a rămas compusă numai cu membrii săi în număr de trei.

După cetirea sentinței apelate d. avocat

Danielopolu ca procurator al d-lui Gr. Argintoianu și al surorilor sale având cuvântul a dezvoltat oral motivele apelului său în sensul concluziunilor scrise atașate la dosar; aceste dezvoltări neputându-se termina în ziua de 7 Noembre, prin încheerea No. 3221, s'a amânat continuarea lor pentru ziua de 10 Noembre, la această zi după întinsele dezvoltări ale d-lui Danielopolu, conchise pentru reformarea sentinței apelate și anularea testamentului decedatului Ion Oteteleşanu.

În urma acestor d. Misir, procuratorul moștenitorilor decedatei Elena Ștefănescu Savigni, în vedere că orele sunt înaintate, ceru a se amâna continuarea pentru o altă zi.

D. Kalinderu priimi amânarea continuării cu atât mai mult, că invocă niște noi consultațiuni obținute în acest proces și de care apelanții nu au cunoștință;

În fața acestora Curtea prin încheerea No. 3236, a amânat continuarea debaterilor pentru 13 Noembre, la care și d-nu Misir având cuvântul, a dezvoltat oral motivele apelului său, susținând în resumat că d. Kalinderu nu este de cât un legatar cu titlu particular, căci de și prin testament se zice că Ț se lasă totă averea, însă averea mișcătoare s'a legat

d-nei Oteteleşanu, ast-fel că după mórtea acestia nu trece la Kalinderu de cât averea nemişcătore, ast-fel că dĕnsul în realitate nu este legatar universal şi orĭ cum, acest legat cu sarcină pusă, nu este un legat serios ci o persoană interpusă; pentru acĕsta cere anularea testamentului.

După terminarea desvoltărilor făcute de d. Misir, orele fiind prea înaintate, Curtea prin încheerea No. 3269, a amĕnat continuarea desbaterilor pentru 15 Noembre.

La acĕstă qi s'a prezentat iarăşi tóte părţile.

D-nii B. Brătianu şi M. Cornea declară că se referă la cele susţinute de colegii d-lor.

D. Disescu avĕnd cuvĕntul, a desvoltat oral motivele apelului sĕu, susţinĕnd în resumat că testamentul defunctului Oteteleşanu este nul, căci are o cauză ilicită sau falsă, care tinde la deturnarea legei, cere dar admiterea apelului.

D. Grădişteanu, avĕnd cuvĕntul, a desvoltat oral motivele apelului sĕu în sensul conclusiunilor scrise depuse la dosar, cerĕnd reformarea sentinţei şi anularea testamentului.

D. Mihăescu Porumbaru din partea d-lui Samboteanu avĕnd cuvĕntul susţinu că unul din motivele apelului sĕu este şi acesta că

la Tribunal a cerut intervențiunea și pentru a dovedi că este rudă în rang succesibil cu defunctul, a produs acte ce se găsesc la dosar și Tribunalul admite intervențiunea fără se constate rudenia și fără să zică ceva de acte.

D. Grădișteanu declară că nu contestă nimic, mai cu seamă că sentința Tribunalului este definitivă în această privință.

Curtea ia act de declarația d-lui Grădișteanu.

D. Mihăescu în fond având cuvântul, a desvoltat oral motivele apelului său, tot în sensul concludsiunilor scrise atașate la dosar.

În urma acestora terminându-se desbaterile în cât privesce pe apelanți și devenind orele foarte înaintate, Curtea prin încheerea No. 3294, a amânat desbaterile pentru ziua de 17 Noembre.

La această zi s'a presintat toate părțile :

D-nii Lahovary și Eugeniu Stătescu, avocații intimatului având cuvântul, a desvoltat oral motivele sale de apărare în ziua de 17 și 19 Noembre în sensul concludsiunilor scrise care s'a depus la dosar, cerând respingerea apelului și confirmarea sentinței apelate.

D. procuror Milian în concludsiile sale și se

că prima dispoziție din testamentul lui Oteteleşanu bine a fost anulată de Tribunal ca contrarie legii. În ce privește a doua dispoziție din art. 8 al testamentului, rezultă că d. Kalinderu are vocațiune la avere, prin urmare nefiind nici persoană interpusă, este de opinie a se respinge apelul.

În urma acestora Curtea având necesitate a examina actele prin încheerea No. 3327 a rămas în deliberatie până la 26 Noembrie corent, când a pronunțat următoarea decisiune, ale cărei considerante s'a redactat de d. consilier D. Cuculi.

Curtea,

Având în vedere apelul făcut de către Al. Oteteleşanu, Ion Oteteleşanu, Elena Grădişteanu, Ana Caragea, Ion Polizu, Smaranda Faca personal și ca tutrice a minorei Ana Polizu, Al. Polizu, Paulina Stănescu, Elena Beitler, Elena Economu, Maria Oteteleşanu ca tutrice legală, Maria Istrati, Sub-locotenentul Gr. C. Oteteleşanu, Zoe Fratoștițeanu, N. Cămărășescu Oteteleşanu, Doctor Culcer, locotenentul C. Culcer, Eugeniu Culcer, Gr. Culcer, C. Stănescu Savigni, Maria Darvari ca moștenitori ai decedatei Elena Stănescu Savigni,

Gr. Argintoianu, Smaranda Măldărescu, Sofia Măinescu și Grigorie Samboteanu în contra hotărârei Tribunalului Ilfov Secția I No. 297/89, apel prin care tinde a se reforma zisa hotărâre și a se obliga Ion Kalinderu să delase în stăpânirea lor, întreaga avere a defunctului Ion Oteteleşanu, ce o deține în virtutea unui testament al acestuia din 19 Martie 1876 ;

Ascultând pe avocații apelanților în desvoltările motivelor de apel și pe avocații intimatului în combateri, precum și conclusiunile Ministerului Public ;

Vězând hotărârea apelată, actele și conclusiunile scrise depuse de părți ;

Avënd în vedere că din faptele și documentele cauzei rezultă că Ion Oteteleşanu murind fără moștenitori rezervari în anul 1876, a lăsat soției sale prin testamentul său olograf din 19 Martie același an, totă averea mobilă și usufructul bunurilor sale imobiliare ;

Că prin același testament dînsul a dispus ca, după încetarea din viață a soției sale, întreaga avere, coprinsă în succesiunea sa, să rămână afectată la înființarea unui institut destinat pentru creșterea și educațiunea fetelor românce ; că prisosul ce va rămâne după budgetul anului să se capitalizeze și să serve

ca fond, din care să se dea zestre câte 200 galbeni la măritiş fie-căreia din acele fete ;

Că desemnând ca administratori ai acestui institut pe DD. Ion Câmpineanu și Ion Kalinderu, le-a conferit dreptul de a institui la rândul lor pe alți administratori, ca ast-fel prin delegațiuni succesive să se pótă perpetua dreptul de administrațiune al acestei fundațiuni ;

Că subsidiar, în cazul când s'ar admite că acéstă dispozițiune din testamentul său n'ar fi valabilă, Ion Oteteleşanu, a instituit pe Ion Kalinderu ca legatar al întregii averi lăsate în folosul institutului, însărcinându-l și rugând pe dânsul și pe orî-ce moștenitor al său, de a executa întru tóte ultima sa voință privitoare la fundațiunea aceluï institut.

Că în anul 1888 îndată după încetarea din viață a Elenei Oteteleşanu, soția defunctului Ion Oteteleşanu, Tribunalul de Ilfov, prin încheerea sa cu No. 6494/88, constatând, că institutul de fete românce despre care se face mențiune în testamentul lui Oteteleşanu, n'are o existență de fapt, și nu e recunoscut ca o persoană morală, a respins cererea persónelor chemate a'l administra d'a fi puse în posesiu-

nea legatului universal lăsat de defunctul Oteteleşanu în favoarea celui instituit ;

Că pe de altă parte Ion Kalinderu, fiind recunoscut că are în virtutea aceluiaşi testament o vocaţiune la întreaga avere a defunctului Oteteleşanu, a fost pus în posesiunea acestei averi în calitate de legatar universal ;

Că în urmă moştenitoriilor colaterali ai lui Oteteleşanu, care sunt apelanţii de astă-zî, aŭ chemat în judecată pe Ion Kalinderu, cerând să le delase în deplină proprietate cu al ei venit întreaga avere a defunctului Oteteleşanu, în posesia căreia a fost trimis, pe motiv că testamentul din anul 1876 ar fi nul ;

Având în vedere că apelanţii opun intimatului mai multe mijloce de nulitate a testamentului, susţinând: a) Că dispoziţiunea, prin care Oteteleşanu afectă în primul rând totă averea sa la crearea unui institut de fete române, este nulă, căci acest legat universal este făcut în favoarea unei persoane morale neesistente în momentul morţii testatorului ; b) că dispoziţiunea subsidiară, prin care, în cas când s'ar anula legatul făcut direct institutului, să institue legatar al aceleaşi averi Ion Kalinderu, cu sarcină de a funda institutul este asemenea nulă, pentru că testatorul a fă-

cuf indirect în fraudă legel ceeă ce nu' era permis să facă într'un mod direct ; că Kalinderu nu ar fi un adevărat legatar, neputându-se folosi de nici o parte din bunurile defunctului, că el ar fi un simplu executor testamentar, saũ o persoană interpusă, însărcinată cu misiunea de a primi bunurile lui Oteteleşanu și de a le transmite unei alte persoane incapabile de a le primi, adică institutului ; că de ar fi chiar în realitate un legatar, legatul lăsat în favoarea sa nu ar putea fi valabil, având o cauză ilicită saũ fiind supus la o sarcină ilicită, saũ contrarie ordinel publice ;

In ce privește validitatea legatului lăsat în favoarea institutului :

Având în vedere că Ion Oteteleşanu, însușlețit de dorința de a forma bune mume, a dispus printr'o clausă clară și espresă din testamentul său, că după mórtea sa și a soției sale, toată averea sa să rămână afectată la înființarea unui institut, unde fete române să pótă primi o creștere și educațiune simplă, fără obiceiuri de lux.

Că după ce arată în trăsuri generale pe ce bază să se creeze după mórtea sa acel institut, și cum să se constituie din prisosul veniturilor

anuale un fond din care să se îndestreze fetele la măritiş, dându-se fie-căreia câte 200 galbeni, apoi el desemnează ca administrator ai acestei fundaţiuni pe d-nii I. Câmpineanu şi I. Kalinderu, cu dreptul de a institui la rândul lor pe alţi administratori, ca ast-fel să se pôtă perpetua administraţiunea acestui aşedământ de utilitate publică.

Avënd în vedere că după principiul stabilit prin art. 808 Codul Civil, pentru ca o persóna să fie capabilă de a priimi o donaţie între vii, sau un legat, să cere ca principala condiţiune să existe sau să fie cel puţin concepută în momentul donaţiunei, dacă este vorba de o dispoziţiune între vii, sau în momentul morţei testatorului, dacă este vorba de un legat.

Avënd în vedere că acest principiu fiind general, se aplică atât persónelor fizice, cât şi celor civile, de unde rezultă că o persónă civilă, care nu are o existenţă legală în momentul donaţiunei sau al morţei testatorului, este incapabilă de a priimi darul sau legatul făcut în favórea sa ;

Că așa fiind, pe câtă vreme reese clar din menţionatul testament că defunctul Oteteleşanu a lăsat întréga sa avere unui institut de

educațiune, care urma să se înființeze după mórtea sa, apoi Tribunalul departe de a viola vre o dispozițiune a legii, a făcut o justă aplicațiune a art. 808 Codul Civil, recunoscând prin hotărîrea supusă apelului că acest legat este nul din cauza incapacității de a'l primi al beneficiarului, care nu avea nici o existență în momentul morței testatorului ;

In ce privesce validitatea legatului lăsat lui Ion Kalinderu

Având în vedere că în interpretarea orî cărei dispozițiuni testamentare trebuie a se căuta intențiunea testatorului ;

Că din contextul întregului testament să manifestă într'un mod neîndoelnic ideia că Ion Oteteleşanu, voind a funda și a înțeștra un institut pentru educațiune de fete românce, densusul exprimă acéstă a sa voință sub două forme : el face mai înteiū direct aceluī institut un legat de întrega sa avere, numind persónele, care vor avea a'l administra ; având apoi îndoială asupra validității acestui legat, el institue subsidiar, în cas când s'ar admite nulitatea sa, pe Ion Kalinderu legatar al aceleiași averi, cu îndatorire și rugăciune de a

aduce la îndeplinire în întregul ei dispozițiunea sa privitoare la fundațiunea institutului ;

Considerând că din punctul de vedere juridic, dispozițiunea s'a făcută sub această a doua formă, este valabilă ;

Că art. 808, Codul Civil nu se opune la validitatea ei, pe cât timp Ion Kalinderu fiind o persoană capabilă de a primi bunurile ce i s'a transmit, proprietatea lor nu va rămâne în suspens până la înființarea institutului, iar după ce va avea o existență legală, institutul le va primi de la legatarul instituit.

Având în vedere că Ion Oteteleşanu, zicând în termeni clari și preciși, ce se găsesc scriși în testamentul său, că dă lui Kalinderu un drept eventual la moștenirea sa, și că acest drept va trece în patrimoniul său îndată după încetarea sa din viață, arată că în intențiunea sa a fost de a l' investi cu proprietatea bunurilor sale, de a l' face prin urmare să fie continuator juridic al persoanei sale din punctul de vedere al patrimoniului, iar nu de a l' însărcina numai cu misiunea de executor testamentar, chema a veghea la îndeplinirea dispozițiilor sale testamentare ;

Că având în profitul său o vocațiune eventuală la universalitatea bunurilor succesiunii,

întru cât testatorul 'i lasă nu numai tóte imobilele séle grevate de usufructul soției, dar și universalitatea mobililor, în cas când soția sa ar muri înaintea lui, este incontestabil că Ion Kalinderu este un legatar universal.

Că el nu pierde acéstă calitate chiar dacă îndeplinirea sarcinei ce are de executat, va face ca el să nu pótă trage nici un folos din legatul ce 'i s'a lăsat, căci legatul universal se caracteriséază nu după întinderea emolumentului, ci după vocațiunea, ce are legatarul în bunurile moștenirei ;

Avênd în vedere, că pentru a dovedi că legatul făcut lui Ion Kalinderu este nul, apelanții aleagă că testatorul, voind a eluda legea, a ales o cale piezișe, și a făcut indirect sub o altă formă ceia ce nu 'i era permis să facă într'un mod direct.

Avênd în vedere că acéstă argumentațiune este cu desăvêșire inexactă, de óre-ce mijlocul indirect la care a recurs testatorul, pentru a ajunge la acelaș scop, este fórté legal, căci instituirea unui legatar universal cu sarcină nu este prohibită de lege. Sarcina în sine, care a fost și cauza legatului, impusă lui Ion Kalinderu, de a funda dênsul institutul proiectat, nu este nici ilicită, nici contrarie or-

dinei publice: nu este ilicită, căci învătământul este liber și libertatea sa este garantată de Constituțiune, întru cât esercițiul ei nu ar atinge bunurile moravurii sau ordinea publică; nu este contrarie ordinei publice, căci testatorul nu a obligat cătuși de puțin pe legatarul său de a organisa institutul într'un mod, care ar contraveni vre-unei legi de ordine publică; el a afectat totă averea sa la fundarea și întreținerea institutului, dér n'a dispus prin testamentul său că imobilele vor fi inalienabile, de unde rezultă că nici substituțiune fideicomisară, prohibită de lege, nu pôte să existe, lipsind sarcina pentru instituit de a conserva spre a remite și perpetuitatea afectării bunurilor, care este de esența orî cărei fundațiuni, fără clausa inalienabilităței, nu este contrarie ordinei publice;

Având în vedere că, afară de acestea, apelanții susțin că Kalinderu ar fi un legatar fictiv, o persónă interpusă de testator, spre a primi bunurile succesiunii și a le transmite unei persóne morale incapabile de a le primi, adică institutului, care ar fi legatarul real, și invócă interpunerea ca motiv de nulitate al legatului ce i s'a lăsat;

Având în vedere că interpunerea de per-

sóne atunci numai este o caúsă de nulitate a donaţiunei saú a legatuluí, când persóna chemată a primi în realitate darul saú legatul, prin intermediul celei interpuse, este saú un incapabil, în care cas interpunerea este un mijloc de a frauda legea, saú un necunoscut, în care cas este imposibil a se verifica capacitatea persónei ascunse, care ar putea fi un incapabil ;

Avënd în vedere că în specie nu póte fi vorba de o persónă interpusă, căci Ion Kalinderu este singur instituit legatar de testator şi investit în acéstă calitate cu proprietatea bunurilor sucesiunei ; nu resultă din testament că ar exista un alt legatar ascuns saú incapabil, care ar fi în realitate adevăratul instituit. Sarcina impusă luí Ion Kalinderu de a funda institutul fiind valabilă şi obligatorie, precum s'a arëtat maí sus, el este ținut a o aduce la îndeplinire ; institutul fondat nu va primi bunurile de la testator, ci de la legatar, după ce personalitatea sa civilă va fi legalmente recunoscută ;

Ca așa fiind şi acest motiv de nulitate a legatuluí cu sarcină, lăsat luí Ion Kalinderu este nefundat ;

Că în fața celor ce preced, în zadar apelanții

s'aũ încercat a susține că sarcina legatului ar fi imposibilă de executat, în cas când statul n'ar recunósce personalitatea civilă a institutului, recunóscre pentru a cărei obținune testatorul n'a pus de altmintrelea nici o obligațiune legatarului său, saũ că 'i ar lipsi sancțiunea coercitivă, în cas de deces al legatarului, înainte de a îndeplini sarcina, fiind-că moștenitorii acestuia nu ar fi obligați după testament la îndeplinirea ei, de óre-ce și într'un cas și într'altul Curtea nu póte fi chemată a statua acum asupra unor fapte necunoscute și care ar putea îndreptăți pe apelanți a se prevala de dênsele atunci când se vor îndeplini.

Pentru aceste motive,

In virtutea legei,

Decide :

Respinge apelul făcut de d-lor Al. Oteteleșanu, Ion Oteteleșanu, Elena Grădișteanu, Ana Caragea, Ion Polizu, Smaranda Faca personal și ca tutrice a minórei Ana Polizu, Al. Polizu, Paulina Ștefănescu, Elena Beitler, Elena Economu, Maria Oteteleșanu ca tutóre legală, Maria Istrati, sub-locotenent Gr. C. Oteteleșanu, Zoe Fratoștițeanu, N. Cămărășescu Otetele-

șanu, Doctor Culcer, locotenent C. Culcer, Eugenie Culcer, Gr. Culcer, C. Ștefănescu Savigni, Maria Darvari ca moștenitori ai decedatei Elena Ștefănescu Savigni, Grigorie Argintoianu, Smaranda Măldărescu, Sofia Măinescu și Grigore Samboteanu,

și

Confirmă sentința Tribunalului Ilfov Secția I. cu No. 297/889.

Acastă decisiune este supusă recursului în casație și revizuirii în termenele prescrise de lege.

Data și citită în ședință publică adi douăzeci și șase Noembrie 1890 în București.

(ss) D. Cuculi, G. Constantinescu, A. Eustațiu.

Grefier, I. N. Popescu,

